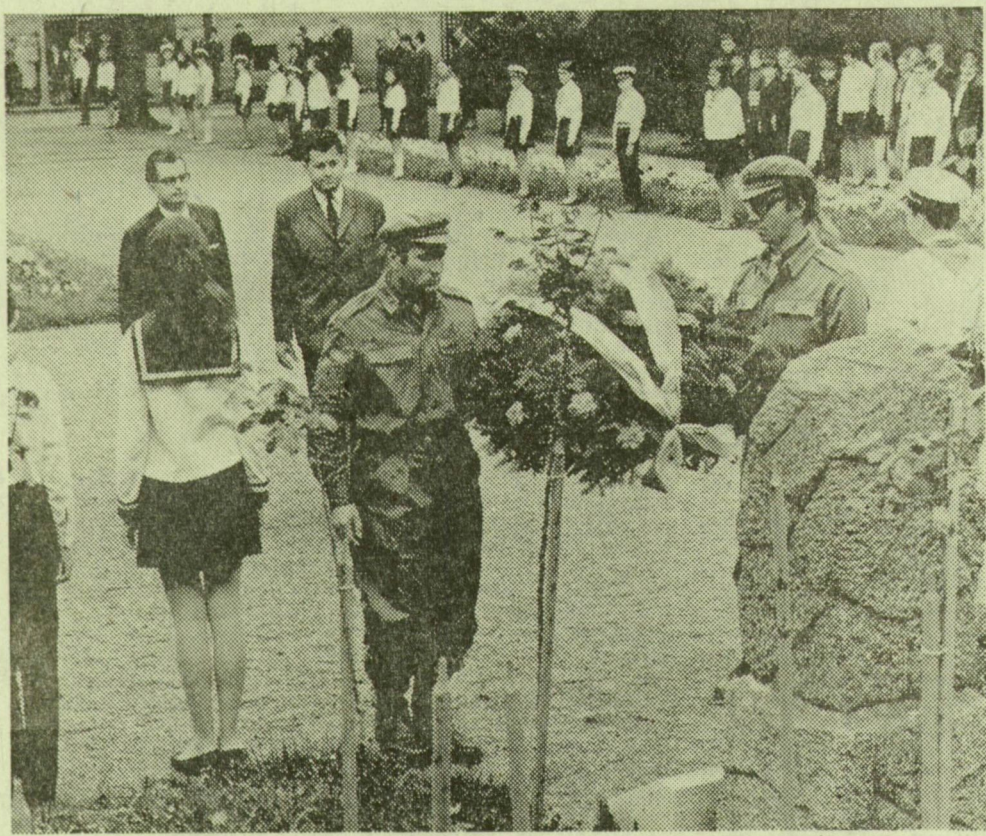

Koszorúzás a lidicei emlékkőnél

Somogyi Károlyné felvétele

Csehszlovákia felszabadulásának 25. évfordulója alkalmából vasárnap délelőtt fél 11 órakor koszorúzási ünnepséget rendezett Szegeden, a fasiszták által lerombolt Lidice város Tisza-parton elhelyezett emlékkőnél az Országos Béketanács, a népfőparancsnok vezette városi elnökség és a városi KISZ-bizottság. Műtán a munkásörög zenekara eljátszotta a magyar és a csehszlovák himnuszt, vörös nyakendős úttörők sora között kezdődött a koszorúzás. A Csehszlovák Szocialista

Köztársaság budapesti nagykövetsége, a Szakszervezetek Megyei Tanácsa, a KISZ és a népfőparancsnok vezette városi elnökség és Szövetségi Vállalat Lidice nevét viselő szocialista brigádja helyezték el az emlékkőnél a megemlékezés koszorúit. Az ünnepség az Internacionálé hangjaival ért véget. Képünkön: a Csehszlovák Szocialista Köztársaság budapesti nagykövetsége elnöke, Oldrich Mohelszky követségi tanácsos és Michail Rabek sajtóattasé koszorúzott.

Emlékezés a győzelem napjára

A győzelem napja és Csehszlovákia felszabadításának 25. évfordulója alkalmával az Országos Béketanács, a Hazafias Népfőparancsnok vezette városi elnökség és a KISZ Szeged városi bizottsága a Bartók Béla művelődési ház nagytermében vasárnap délelőtt ünnepséget és békehangversenyt rendezett.

A megemlékezést, amelyen részt vett Eitlerné Szilágyi Júlia, az MSZMP Csongrád megyei oktatási igazgatóságának vezetője, a megyei népfőparancsnok a lelnöke, és dr. Ozvald Imre, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára is, dr. Kedvessy György egyetemi tanár, a Hazafias Népfőparancsnok vezette városi bizottságának elnöke nyitotta meg. Ünnepi beszédet Lacsán Mihályné országgyűlési képviselő, az Országos Béketanács tagja, a Hazafias Népfőparancsnok vezette városi bizottságának elnöke helyettese mondott. A kettős jubileum jelentőségét méltatva egyebek közt hangsúlyozta, hogy hazánk és Csehszlovákia népeinek történelemben gyökerekedő barátságát a szocializmus építése során mind jobban elmélyült. A barátságunk ezeket az új hajtásait az a történelmi jelentőségű győzelem biztosította, amellyel 25 esztendővel ezelőtt a szovjet hadsereg végett vetett a második világháborúban.

Főszóltat az ülésen dr. Oldrich Mohelszky, a csehszlovák nagykövetség tanácsosa is. Magyar nyelven elmondott megemlékezésében — méltatva a győzelem napjának és Csehszlovákia felszabadulásának jelentőségét — többek között rámutatott, milyen nagy jelentőségű volt a szocializmus építése szempontjából az a segítség, amelyet a testvérországok katonailag is nyújtottak Csehszlovákiának az ellenforradalom kibontakozásának megakadályozásához.

Az ünnepi gyűlésen öt szegedi békeharcosnak — dr. Kedvessy Györgynek, dr. Mester János kórházi főorvosnak, Imre István aruforgalmi osztályvezetőnek, dr. Páhi Ferenc levéltárvezetőnek és Hoffgesang Péter szegedi népfőparancsnoknak — átadták az Országos Béketanács kitüntetését, valamint nyolc aktivistának a Magyar — Szovjet Baráti Társaság kitüntető oklevelét. Ezután a gyűlés résztvevői tiltakozó türelmet küldtek az Országos Béketanácsnak, amelyben főlháborodásukat fejezték ki az amerikaiak kambodzsai intervenciója miatt.

A megemlékezést színvonalas kulturális műsor követte, amelyben fellépett az általános munkáskórus Aracsi László, a Gutenberg utcai általános iskola énekkara Bitó Sándorné, és a Radnóti Gimnázium kórusa Joó Ete vezényletével, valamint Kerek Ferenc, Tesszari Gábor, Molnár Judit és Novák Zoltán.

Kongresszusi versenyben

A naptárlapok piros betűit kékek követik, az ünnepek után ismét hétköznapok jönnek. A jubileumi esztendő, hazánk felszabadulása huszonötödik évfordulóját éppen az avatta nemes fényű ünnepé, hogy nem volt idegen tőle a hétköznapok alkotó hevülete sem, sőt: az ünnep még magasabbra hevítette hűfőkat. A jubileumi verseny ipari és mezőgazdasági üzemekben, kereskedelmi és szállítási vállalatoknál valóban az egész közösséget többre, jobbra sarkallta. A lapok, a rádió, a televízió híradásai napról napra új eredmények örömeit oszthatták szét az egész országnak, hiszen bárhol születik is a több, a jobb, mindannyian gyarapodunk. A termelőmunkában való nemes, értéket létrehozó, s embert egyaránt formáló vetélkedés mellett sokféle más mozgalom is — így az „Emlékműünk az ország” jelszavát valló, a lakóhely szépítéséért kibontakozó — bizonyította: a gazda, a dolgozó nép tettekkel, cselekvéssel, önzetlenül nyújtott, önként vállalt többlet teszi emlékezetessé az ünnepet, gazdagítja a jelent.

Gyárakban, termelőszövetkezetekben, a szellemi munka műhelyeiben tíz- és százezrek tettek kötelességükön felül, s az egyén apró eredményei végül is közösség cselekvésének nagy egészében forrtak össze. Nem frázis: egy egész ország akart és tudott többet nyújtani, mert éppen a felszabadulás negyedszázada tanította meg arra, hogy minden szónál ékesebben beszél a tett, hogy hit és hűség bizonyítéka a cselekvés. Ezért nem kellett nagy szervezés ahhoz, hogy a felszabadulás nagy ünnepe után természetesen, mondhatni, ösztönös módon a jubileum tiszteletére kezdeményezett verseny kongresszusi versenyé váljék; a párt X. kongresszusát köszöntse. Szegeden — mint jelentettük — kibontakozott a kongresszusi munkaverseny.

A párt egy-egy kongresszusa a szó teljes értelmében mérőföldköve társadalmunk és gazdaságunk fejlődésének. Jó, hogy e mérőföldköveket a munkások, az alkotás csúcsai is jelzik. A VII., a VIII., a IX. pártkongresszus tiszteletére folytatott verseny eredményeit hazánk minden táján megtaláljuk: határidő előtt átadott ipari létesítményekben, iskolákban, művelődési házakban, s természetesen ezer más dologban is. Termelési költségek csökkentésében, jobb minőségű termékekben, a mezőgazdasági hozamok emelkedésében, a szocialista brigádok közös életének gazdagodásában, mindabban, aminek szülője az a kezdőmondat volt: a pártkongresszus tiszteletére vállaltuk... Nincs ez másként napjainkban sem.

A kongresszusi verseny természetes és szerves folytatója mindannak, ami a jubileumi versenyben, a felszabadulás tiszteletére történt. Apóliója és továbbfejlesztője az eredményeknek, biztatója a kezdeményezéseknek, bátorítója az öntevékenységnek. Nem új verseny kezdődik, hanem ahogy a napok kapcsolódnak egymáshoz, a vetélkedés is úgy folytatódik. A szocialista ki megszerzéséért vagy megtartásáért, a szocialista munka műhelye, üzeme, vállalata cím elnyeréséért, s azért a természetes örömről, amit a becsülettel elvégzett feladat nyújt, s amibe, mi tagadás, egy kis jogos hiúság is vegyül, hiszen jó érzés elsőnek lenni, másodiknak, kitűnni a többiek közül, elismerést szerezni az egész kollektíva előtt.

A verseny nem létezhet lelkesedés, odaadás nélkül. Ez az érzelmi alapja, s értelmi indítéka, hogy szükség van mindarra, ami a versenyben születik, amit emberek gondolkodása, s keze hoz létre. A versenynek azonban vannak szervezeti feltételei is, s hiba lenne elfeledkezni ezekről. Nem arra gondolunk — legalábbis elsősorban nem arra —, hogy akadnak helyek, ahol formális, lélektelen a verseny értékelése, a győztesek jutalmazása, s hiányzik a nyilvánosság. Még arra sem, hogy egy-egy termelői közösségben csupán a munkások ügyének tartják a versenyt, úgy vélik, vetélkedni csak a gépek, termelőberendezések mellett lehet. Arra gondolunk, hogy kárba vesztet a nemes akarat; lelohadt a tettvágy, ha megszületnek a vállalások, de teljesítésüket megghiúsítja a szervezetlenség, az anyagihiány, az állásidők növekedése, a munkások indokolatlan cserélgetése, a brigádok oktalan szétzilálása. Arra, hogy nemcsak kérni lehet, hanem adni is. Adni, mégpedig mindent, ami a folyamatos, egyenletes munkához kell, ami reálissá teszi a versenyt, ami nem kedvet szeg, hanem igyekezetet serkent.

S az év végén összeülő X. pártkongresszus méltó záráspontja lesz a jubileumi esztendőnek, annak a negyedszázadot fölmérő időszaknak, amelyet napjainkban élünk. Nincs okunk kételkedni abban sem, hogy a jubileumi versenyből kinőtt kongresszusi verseny méltó lesz a hagyományokhoz: új sikerek kovácsává válik, hozzájárul a harmadik ötéves terv sikeres befejezéséhez, s a negyedik ötéves terv szilárd alapokról történő megkezdéséhez.

M. O.

A FALRA ÍRT VÁROS

Mikor a Kárász utcát szépítették az elmúlt tavasszal, a legutóbbi malterréteg alól nevek bukkantak elő. Falra firkantott nevek, amelyeket így őrzött meg az idő, nevek a harmincegyhárom évvel ezelőtti városból. Abban az időben, amikor ezek a számunkra ma már érdektelen, kusza betűk beletartoztak a mindennapokba. Akárcsak a mostaniak, amelyekkel — tépett plakátokkal, szélükre odafirkantott megjegyzésekkel, fára szögezett hirdetésekkel — a város mindennapi történelmét írják gyerekek és felnőttek, plakátragasztók és -tépők, szerelmes kamaszok és hirdetni zsurugi főbérnök.

Szeged „legrégibb” háza a Lenin körút 33-as, amelyen az Anno alatt ez a két szám áll: 190—190. Azaz: jóval a magyarok bejövetele előtt épült, s nem is akármilyen ütemben — pedig akkor még

A kereskedelem jórészét

is megismerhetjük a fára rajzszögezett cetlikről. A rókusai állomásnál hirdet valaki héthónapos fehér süldőket eladásra, a tarjáni vilamos végállomásánál egy akácán letépett cédulán lányka kerékpárt, egy újabbnak látszó papíron fél telket ígérnek az érdeklődőknek. A konzervatórium előtti fatörzsön stílusosan: *Hamburger páncéltörés zongora eladó...*

Az ablakokból megtudhatjuk az ember, milyen sok házban mérnek bort Szegeden: az öttömösi fehértől a szatymaig. A kapu fölött régi cégtáblák ékeskednek, meg biztosítók táblái: a ki tudja hova tűnt Providentié. Ez a Gogol utca, a cipészek utcája. Feliratok: *Cipész javítást vállalok — Páros rendelesek minden igényt megfelelően készítek.*

Elmosdó fekete betűk egy Lenin körüti épületben: *A község — koks — brikket — krétával felettük: Szeretlek Mari. Tépett plakát: Szegedi Szabadtéri Játékok, 1968. — máshol: Szaksz... együtt... ctesz... az új-szeg... És vésetek a padokon, a falakon, a fákon: szeretlek... szerel... szere...*

A falra írt város történetének ennyi egy pillanata. Aztán jön az eső, a festék, a malter. Az eső elmosza a krétával felírt hülyezéseket, vallomásokat, a festék befedi a régi, az egyszervolt szerelmeket a padokon minden tavasszal, a malter maga mögé rejti a régi és új hirdetések. A könyörtelen idő gondosan levakarja majd az omegákat és illéseket, hogy a gyerekek újabbakat írhatnak fel, a futballesapátok neveit, a szerelmeseiket is. A falra, fára, padra írt város kimarad a krónikából. Nagyobb betűkkel írják a történelmet.

Veress Miklós

Munkavédelem

Hétfőn Siófokon megkezdődött a szakszervezeti munkavédelmi felügyelők Kétnapos tanácskozása a szakszervezeti központok képviselőinek, a szakszervezeti megyei tanácsok titkárainak és munkavédelmi felügyelőinek

részvételével. A kétnapos tanácskozás napirendjén az üzemi balesetek és a foglalkozási megbetegedések megelőzése, továbbá a termelés és a munka kultúrájának emelése szerepel.

Tudományos ülésszak az Akadémián

A Magyar Tudományos Akadémia és a MSZMP KB Társadalomtudományi Intézete — Lenin születésének 100. évfordulója alkalmából — tudományos ülésszakkal tisztelte a nagy forradalmár és tudós emléke előtt.

A kétnapos ülésszakot hétfőn nyitották meg az Akadémia dísztermében. Az ünnepélyes megnyitáson jelen voltak: Jakab Sándor és Óvári Miklós, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezetői, Szabó Imre, az Akadémia alelnöke, és Erdei Ferenc, az Akadémia főtájkára.

Erdei-Grúz Tibor, az Akadémia elnöke megnyitó szavaiban hangsúlyozta:

Lenin életműve kimeríthetetlen forrása a társadalmi haladás érdekében felhasználható gondolatoknak, kincs-bányájára a dialektikus materialista gondolkodásnak. Zsenialitásának egyik fő vonása, hogy kevés jelből, kevés tényből is mély összefüggések felismerése alapján

el tudott jutni a szükséges cselekedetek irányelveinek kidolgozásához, sőt bőséges, gyümölcsöző következtetéseket tudott levonni a jövő tudományos fejlődését illetően is.

A tudományos ülésszak témája a kapitalizmusból a szocializmusba való átmenet lenini elméletének vizsgálata. A bevezető előadást Lakos Sándor, a Társadalomtudományi Intézet igazgatója tartotta Lenin és a kapitalizmusból a szocializmusba való átmenet címmel.

Előadásának elején az átmeneti korszak fogalmával, értelmezésével foglalkozott, Leninre hivatkozással aláhúzza, hogy ez mindenképpen hosszú időszak, amelynek közbülső szakaszai közül a legfontosabb a szocializmus alapjainak lerakása. Hangsúlyozta, hogy a párt tevékenysége jelenleg a szocializmus felépítése tervének konkretizálására, kidolgozására, s egyben megvalósítására irányul.

Tehetséges fiatal műszakiak

Bensőséges hangulatú összejövetelt rendeztek tegnap a megyei KISZ-bizottságon.

A műszaki ifjú gárda, a Fiala Műszakiak és Közgazdászok Tanácsa legjobbjait találkoztak-beszélgettek itt mozgalmi vezetőkkel, az MSZMP Csongrád megyei bizottsága, a megyei KISZ-bizottság és a Szakszerve-

tek Csongrád megyei tanácsa képviselőivel.

A rendezvényt Szógi Béla, a KISZ Csongrád megyei bizottságának első titkára nyitotta meg. Elismerő szavakkal köszöntötte azokat a fiatalokat, akik szép sikerrel vettek részt az SZMT és a megyei KISZ-bizottság által kiválasztottak közül, hogy tovább növekedjen a jobbért, gazdaságosabb munkálkodó FMKT-tagok száma. Mint Juhász József, az SZMT vezető titkára hangsúlyozta: ez a mozgalom szer- ves része, alkotóeleme a szocialista munkaversenynek. Ehhez mérten kell tehát értékelni és törődünk vele.

KEDD, 1970. MÁJUS 12.

DÉLMAGYARORSZÁG 3